

Χρι-στός ἀ-νέ-στη ἐκ νε-κρῶν θά-να-τω
 θά-να-τον πα-τή- - - σα-ς καὶ τοῦς
 ἐν τοῖς μνή-μα-σι ζω-νῶν χα-ρι-
 σα- - - με-νός.

(Ἐπειτα ἀπὸ κάθε στίχον πού ἀπαγγέλλει ὁ Ἱερεὺς, ἡ Χορωδία ψάλλει τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»).

1. Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου Αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

2. Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

3. Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

4. Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ Ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Ὅλοι μαζὶ ᾄς συμπάλουν)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

(Εἰς κάθε αἴτησιν ὁ Χορὸς ψάλλει «Κύριε ἐλέησον»)